

'Déjà-vu' a Salt, i el lleig de Girona

Un moment del ple de dilluns passat Foto: J.N.

Arribar a la sala de plens de Salt quinze minuts abans de l'inici de la sessió i no veure ningú que faci cua a la porta sobta pel que té d'inusual. Acostumats a omplir la sala fins al punt d'haver de barrar el pas quan han entrat cinquanta persones –la capacitat màxima de la sala– i que en el moment de més afluència n'hi hagi només quinze fa pensar que alguna cosa passa. I més si d'aquesta quinzena de persones tres són periodistes, dues càrrecs municipals, quatre parents de regidors, dos exregidors i dos excandidats a les eleccions municipals del 2011 que no van obtenir representació. Vaja, que de públic que no hi fos per feina o filiació,

política o familiar, n'hi havia ben poc en el ple de dilluns. Potser és que l'ordre del dia no era gaire atraient: modificacions diverses del POUM, liquidació de pressupostos, renovacions de contractes de gestió..., tot plegat sembla tediós i fa témer llargs debats al voltant de tràmits administratius, dades comptables abstractes, referències a articles, claus urbanístiques, expedients, cànons, crèdits, participacions... És el que va passar i que va provocar la dispersió en l'atenció de regidors i públic. Es va encomanar a quasi tothom, i es va notar fins i tot en la migradesa de l'anecdota humorística habitual. Només es van arrencar alguns somriures quan l'alcalde, Jaume Torramadé (CiU), va dir a la portaveu socialista, Iolanda Pineda, que era "molt aguda" amb els seus comentaris, o quan un altre regidor socialista, Mingo Álvarez, va anunciar que el vot del PSC a una moció contra les retallades de PxC seria "contra les retallades" i no a favor de la moció, que és la fórmula habitual. Però ja se sap que als socialistes saltencs no els agrada votar a favor de res que proposi PxC. Torramadé va dir-li que havia estat "molt subtil" en la manera d'anunciar el sentit del vot. Més somriures i s'ha acabat la broma. Més enllà d'això, poques novetats, tret d'una persistent sensació de déjà-vu: el punt cinquè, la modificació del POUM per refer el projecte de reurbanització del sector de Frigorífics del Ter, recuperava un polèmic debat de fa quatre anys. L'oposició d'aleshores, però, és el govern d'ara, i al revés. Enmig dels següents punts va continuar el debat de Frigorífics del Ter. Feia ben bé la impressió que els sabia greu canviar de tema. D'altra banda, la pròrroga del conveni amb Aigües de Girona, Salt i Sarrià també era un sant tornem-hi. Aprovat el 1992, prorrogat el 1998, i dilluns prorrogat de nou. I per a qui va viure el darrer ple de Girona, la sensació de déjà-vu encara era més gran perquè també es va votar el conveni. A Salt, però, va quedar la impressió que la votació era l'enèsima genuflexió davant del gran veí, Girona, que és qui té el poder per negociar el conveni de les aigües. Salt i Sarrià ni tan sols van poder participar de la negociació, i s'ho han trobat tot dat i beneït. En el ple es va interpretar l'actitud del govern gironí com una falta de respecte a 30.000 saltencs, almenys en les formes.

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 20-03-2013 Pàgina 9

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/2-societat/5-societat/629574-deja-vu-a-salt-i-el-lleig-de-girona.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mesSocietat&utm_source=rss&utm_medium=mesSocietat&utm_campaign=rss